

ПРЕС КЛИПИНГ

3. фебруар 2012.

НАСЛОВИ

- Гласови синдикалаца можда ће да пресуде;(стр.2)
- Сигурност за све раднике;(стр.3)
- Људи у Србији све очајнији;(стр.4)
- Капацитет опредељује партнера;(стр.6)
- Спасавање 27 војвођанских компанија;(стр.7)
- Дан када се (није) плаћао порез;(стр.8)
- Радници потписали колективни уговор;(стр.9)
- Гласови синдикалаца пресудни на изборима?;(стр.10)
- Синдикат и странка (не) могу заједно?;(стр.11)
- Војни дуг плаћају радници;(стр.13)
- Држава расписала 19 конкурса за посао;(стр.14)
- Породиљама враћају дупле уплате; (стр.15)
- Порезници чекају милионере;(стр.15)
- Потписан колективни уговор у корпорацији ПКБ; (стр.16)
- Директор: Штрајк порезника није успео; Синдикат: Ради само трећина шалтера;(стр.17)
- Мање незапослених у Срему;(стр.18)
- Најновија покушња разлог за забринутост;(стр.20)

Колику корист радничке организације могу донети странкама уочи избора

Гласови синдикалаца можда ће да пресуде

Аутор: Ј. Диковић

Београд - Савез самосталних синдиката Србије на предстојећим изборима не може да освоји пола милиона гласова, што тврди његов председник Љубисав Орбовић, али ни 300.000, како сматрају поједини аналитичари, јер је мало вероватно да ће се чланови синдиката одлучити да прате ставове свог руководства.

Међутим, могуће је да би гласови синдиката могли да буду одлучујући у борби великих партија за власт, као што су ДС и напредњаци, јер је предизборна ситуација тренутно таква да је сваки глас, било које групације, изузетно важан, па и ако је у питању свега један одсто бирача, сматрају саговорници Данаса, истраживачи јавног мњења Срећко Михајловић и Ђорђе Вуковић.

Срећко Михајловић, сарадник Центра за развој синдикализма, указује за Данас да свака организована група може да допринесе освајању гласова великих странака на изборима, “и то од ловачких удружења до грађанских иницијатива, па тако и синдикати”. Како наводи, радничким организацијама у Србији преостало је мало средстава и стратегија да се адекватно боре за остваривање својих права, “тако да им је улазак у политику једна од последњих шанси, уколико превазиђу међусобне сукобе”.

Наш саговорник сматра да је странкама лакше да се договарају с представницима синдиката, него са самим радницима. “Мислим да би, реално, синдикалци могли да добију око 10 посланичких места. У ту причу да би великим партијама могли да донесу и до пола милиона гласова је тешко поверовати, јер не верујем да би чланови синдиката ишли за ставом својих руководиоца”, оцењује Михајловић.

Према његовим речима, и око 20.000 гласова је прилично много, а поготово све изнад тога. „Имамо такву предизборну ситуацију да ће и мало гласова значити много, па су управо због тога коалиције значајне и повећавају шансу за успех”, објашњава Срећко Михајловић.

Ђорђе Вуковић из ЦеСИД-а истиче за Данас да синдикалци могу да донесу гласове великим партијама, попут ДС и СНС, јер може да се деси да управо тај један одсто, односно неколико десетина хиљада бирача, одлучи о коначном изборном резултату. Како наводи, за сваку странку би било веома важно да у предизборној кампањи јавности може да каже да је највећи синдикат у Србији уз њу.

„Синдикат је највећа групација с политичком тежином. У јавности се појавила информација да они могу да освоје и 300.000 гласова. Наравно да ће синдикалци говорити у јавности да могу

да привуку стотине хиљада бирача, иако то није могуће. Ипак, њихов допринос великој странци није безначајан и њихови гласови могу да буду одлучујући“, наглашава Вуковић.

Одлука крајем месеца

Представници СССС досад су разговарали с демократама Бориса Тадића, напредњацима Томислава Николића и Социјалдемократском партијом Србије Расима Љајића, а ускоро би требало да се састану и с другим странкама. Како је најављено, крајем фебруара ће у јавност изаћи с којом партијом ће бити у предизборној коалицији.

http://www.danas.rs/danasrs/srbija/beograd/sigurnost_za_sve_radnike.39.html?news_id=233309

Менаџмент и запослени ПКБ-а потписали колективни уговор

Сигурност за све раднике

Аутор: Б. Р.

Директор ПКБ корпорације Рајко Мандић и председници два репрезентативна синдиката Милисав Ђорђевић и Никола Лазић потписали су јуче колективни уговор, а свечаном потписивању присуствовали су и помоћник градоначелника Живорад Анђелковић и члан Градског већа Мирослав Чучковић.

- Потписивање овог колективног уговора добар је пример за сва предузећа која се налазе у ситуацији у којој је био и ПКБ. Овај уговор је резултат поверења које је створено у последњих неколико месеци између менаџмента и радника - рекао је Анђелковић и додао да су запослени и менаџмент на овај начин уредили своје односе како би корпорацију учинили бољом, што ће допринети томе да ПКБ буде кичма развоја Београда у области пољопривреде.

- Најбитније је да су овим уговором запослени заштитили своја радна места. Алтернатива је била да данас имамо још једну неуспелу приватизацију, још један штрајк у Београду и још 2.000 људи на улици. Али има још много да се уради, тако да ће Град као и до сада наставити да подржава ПКБ - нагласио је Анђелковић.

Чучковић је рекао да је овим колективним уговором превазиђено све што је било лоше између радника и менаџмента - штрајкови, неповезан радни стаж, заостале плате.

- При преузимању ПКБ-а, раднике који су хтели да напусте компанију исплатили смо са 300 евра по години стажа, што је сума новца којом могу да започну неки други посао. Најбитније је да се од сутра окренемо раду, јер задовољан радник доноси корист како предузећу тако и Граду. Већ у марту ПКБ ће добити 10 највећих трактора и приколица који постоје у овом делу Европе, градиће се нова фарма, а корпорација ће добити и могућност снабдевања обданишта, школа и болница својим производима, пре свега јогуртом и млеком - истакао је Чучковић и подсетио да је у ПКБ-у при преузимању било 2.537 радника, а данас има 2.086 запослених.

Мандић је казао да је после вишемесечних преговора потписан уговор који значи сигурност и за једну и за другу страну.

- Овим уговором обезбедили смо одрживост корпорације и куповину нове механизације, изградњу нових фарми које ће омогућити узгој здравијих и квалитетнијих животиња и већу продуктивност - рекао је Мандић.

Милисав Ђорђевић из Самосталног синдиката радника ПКБ корпорације казао је да је колективни уговор темељ бољег пословања предузећа, док је Никола Лазић из Независног синдиката радника ПКБ-а потврдио да је овим документом обезбеђен законски радно-правни статус свих запослених.

http://www.danas.rs/danasrs/hronika/ljudi_u_srbiji_sve_ocajnij3.html?news_id=233273

Након самоубиства у Крагујевцу због одузимања имовине и узимања талаца у полицијској станици у Чукарици

Људи у Србији све очајнији

НАША ПРИЧА

Аутор: И. Пејчић

Београд - Случајеви као самоубиство у Крагујевцу због одузимања имовине и узимање талаца у полицијској станици у Чукарици повезани су са општом кризом друштва, незапосленосту и лошим материјалним положајем, сматрају саговорници Данаса.

Када се додају неповољна социјална ситуација, осећај безизлазности и очаја, онда би то могло бити окидач за драматично и екстремно реаговање људи. О томе да ли се могу очекивати слични случајеви и убудуће постоје различита мишљења.

Подсетимо, Блажимир Трифуновић (52), незадовољан радом МУП-а, упао је у понедељак наоружан бомбом и пиштољем у Полицијску станицу Чукарица у Београду, узео тројицу талаца, које је пустио након вишечасовних преговора са полицијом. У уторак је предузетник Милан С. (57) из Крагујевца извршио самоубиство у својој кући кад су судски извршитељи дошли да преузму његову имовину. Према речима његовог адвоката, он се убио јер је суд проценио да његова имовина вреди осам пута мање од реалне вредности.

Златко Николић, криминолог, каже за Данас да је присутна концентрација очаја у Србији. Он истиче да је заједнички именоватељ у оба случаја осећај да нема перспективе и непостојање веровања у функционисање социјалних структура друштва.

- За обојицу су силе изнад њих, било да је реч о полицији или другом државном органу, безлични, и не пружају им помоћ. Управо тај изостанак контакта са државом, осим током изборног гласања или плаћања пореза, увећава осећај неправде у субјективном смислу - објашњава Николић. Према његовој оцени, слични случајеви се могу очекивати и у будућности, јер не очекује промену у окружењу. Он истиче да је осећај стрепње све заступљенији, као и да је он најчешће потиснут, али да то не значи и да је избрисан.

- Тај осећај се може годинама потискивати, а онда неконтролисано испливати и то на можда и бизаран начин - наглашава Николић.

И у случају самоубиства у Крагујевцу и држању талаца у полицијској станици у Чукарици, истиче наш саговорник, реч је о проблемима друштвеног карактера.

- Човек који је држао таоце у полицијској станици, интензивно је доживљавао осећај неправде. Управо због тога људи изгубе осећај за правду према себи и другима и преузимају правду у своје руке. Срећом, у овом случају, није било повређених, мада је могао бити и другачији исход - објашњава Николић.

Социолог Борис Јашовић каже за наш лист да у Србији постоји незадовољство, као и да ће неповољна социјална ситуација увек бити окидач у таквим случајевима. Према његовој оцени, заједнички именитељ ових случајева је тешка економска ситуација, односно незапосленост, лош материјални положај, али и осећај непостојања излаза и перспективе. Он додаје да ту ситуацију додатно отежава и чињеница да је економска криза светска. Јашовић наводи да статистички подаци показују да се број самоубиства у Србији повећава, што указује на друштвену дезорганизацију и изокренути систем вредности. И повећан број самоубиства, додаје он, указује на лошу друштвену ситуацију и бесперспективност.

- Питање је само да ли ће случајеви налик оном у Крагујевцу или полицијској станици на Чукарици постати масовна или појединачна појава - објашњава Јашовић.

Психолог Жарко Требјешанин каже за Данас да је незахвално процењивати да ли се слични случајеви могу очекивати у будућности, ако се не знају тачни статистички подаци, на пример, о броју самоубиства претходних година.

- Могуће је да је криза почела да узима свој данак, али за то је потребна озбиљна анализа статистичких података, на пример, од 2008. када почиње криза - објашњава Требјешанин.

Према подацима Светске здравствене организације Србија се налази на 13. месту по броју самоубиства у свету са 1.400 самоубиства. СЗО процењује да сваке године у свету приближно милион људи почини самоубиство.

Одсецање прста

Зоран Булатовић, председник Удружења текстилних радника у Новом Пазару, прошле године је у знак протеста против отпуштања радника пред камерама себи одсекао прст. Након тог случаја, Халко Друштинац из фабрике Искра из Новог Пазара закуцао је своје шаке ексерима како би привукао пажњу државе на неисплаћене плате и тешку социјалну кризу.

У Председништво са бомбом

Драган Марић из Ваљева је маја 2009. ушао на службени улаз зграде председништва Србије који је намењен за пријем странака, носећи две ручне бомбе, од којих му је једна одмах одузета. Он је био блокиран у сигурносној зони између улазних и контрадиверзионих врата преко пута писарнице на којој грађани предају представке председнику Републике. Претио је да ће активирати другу ручну бомбу уколико му држава не обезбеди поравнање пред Трговинским судом у Београду у спору са ЈАТ-ом, који је правоснажно окончан још 1995. у корист авио-компаније. После вишечасовних преговора Марић је разоружан и ухапшен.

Капацитет опредељује партнера

Савез самосталних синдиката Србије захуктао се у политичким разговорима у којима трага за евентуалним партнером на предстојећим изборима. Након дијалога са СНС-ом Томислава Николића и СДПС-ом Расима Љајића, председник СССС-а Љубисав Орбовић

за „Дневник“ најављује да ће се почетком следеће недеље разговори наставити с ДС-ом Бориса Тадића и СПС-ом Ивице Дачића. Тада ће уследити велико финале синдикалне одлуке, за коју су, очито, страначки актери наше сцене и предстојеће изборне утакмице изузетно заинтересовани.

И СНС и СДПС платформу СССС-а коју сте понудили оценили су прихватљивом, а синдикалне захтеве реалним. Ко вам је ближи?

– О томе не бих могао да говорим, нити смо оцењивали ко је ближи, а ко даљи. Политички део разговора је тек на пола пута јер следе још две странке, након чега улазимо у период одлучивања о томе шта смо чули, с ким бисмо могли и како.

Како оцењујете управо завршену рунду са СДПС-ом?

– Увек само с Расимом Љајићем и његовом странком имали добар дијалог и стварно разумевање, потпуно природну блискост. Тако је то било и овога пута, коректно и спремно. Њихов однос и према синдикатима и запосленима је примерен и евидентан у позитивном смислу, али има и других критеријума о којима треба разговарати.

Интересантно је да оба страначка лидера, и Николић и Љајић, оцењују да су де факто на корак до договора са СССС-ом?

– Нама је битно и значајно што су програм и наше захтеве прихватили и СНС и СДПС и устврдили да је то за њих прихватљиво. Постоје нека техничка питања, неки рокови, које нисмо прецизирали, али приступ је потпуно идентичан. С те тачке би се могло оценити да је договор

близу јер је мало оних који би правили разлику и не би прихватили ове програме, али проблем је како ће се то после реализовати.

Што значи?

– Значи, ко има капацитете да то уради након избора.

Ко, по вама, има капацитет, највеће могућности да реализује захтеве синдиката?

– Не би било коректно ни то да сада говорим, јер би то било навијачки. О томе ћемо одлучити на крају свих разговора и оцену сада не бих износио.

Д. Миливојевић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/spasavanje-27-vojvodjanskih-kompanija>

Спасавање 27 војвођанских компанија

– Покрајинска влада је пре две године покренула програм спасавања оних колектива који имају перспективу и традицију, а који су били практично упропашћени, или лошом приватизацијом, или неодговорним пословањем након те приватизације –

изјавио је јуче у Зрењанину председник Владе Војводине Бојан Пајтић, који је у пратњи градоначелника Милете Михајлова обишао погоне житомлинске компаније “Житопродукт”.

Пајтић је нагласио да је тим програмом, у овом тренутку, обухваћено 27 компанија у Војводини, од ПИК-а “Бечеј”, преко “Митросрема”, до “Житопродукта”, у којима ради више хиљада људи и за које су везане десетине хиљада коопераната.

– Тај програм мера подразумева укључивање свих оних инструмената којима Покрајина располаже, али и додатно ангажовање у проналажењу стратешких партнера, тржишта, инвестиција... Резултати се већ виде јер смо се донедавно суочавали са ситуацијама у којима радници месецима нису добијали плате. У “Житопродукту”, рецимо, плате су касниле десет месеци, рачун је био у блокади, и практично је било угрожено снабдевање хлебом, не само Зрењанина и околине него и великог дела Војводине – оценио је Пајтић.

Покрајински секретар за рад, запошљавање и равноправност полова Мирослав Васин истакао је да данас, од 144 радника “Житопродукта”, ради 126, било кроз закуп делова фабрике од словеначке компаније “Дон дон”, било у самом “Житопродукту”. Преостали радници су, по Васиновим речима, збринуте путем социјалног програма.

– Сад нам остаје да у Зрењанину завршимо успешно започет посао у скробари ИПОК, у “Банатсемену”, а надамо се да ће и стечај у “Луксолу” бити квалитетно приведен крају – навео је Васин. – Наменски стечајеви не значе крај предузећа, већ њихов нови почетак, и Покрајинска влада, преко Развојне банке Војводине и Пореске управе, у овом тренутку води десет таквих стечајева за које смо сигурни да ће довести до ревитализације предузећа.

Подсетимо, компанија “Дон дон” из Крања је, после суботичке “Фиделинке” и пекаре “Кикинда”, од септембра прошле године закупила и зрењанински “Житопродукт”. На Скупштини акционара “Житопродукта” одлучено је да се са словеначком фирмом, коју су 1994. године основали брат и сестра Алеш и Аленка Мозетич, успостави пословно-техничка сарадња, односно да јој се изда у закуп овдашња пекара, али и силос капацитета 9.500 тона, млин и возни парк. Словеначки партнер је преузео обавезу да код себе запосли део радника “Житопродукта”, док је мањи део остао у матичној фирми.

Ж. Балабан

Фабрика привремено одузета Божићу

Зрењанински “Житопродукт” привремено је, решењем Вишег суда у Београду, одузет приватнику Ђорђу Божићу, због сумње да је као један од бивших челника ПИК-а “Земун” имовину стекао криминалом. Њему је, прецизније говорећи, укинута право на управљање над 72,8 одсто капитала овог предузећа. Пре доласка словеначког партнера, ситуација у “Житопродукту” је била изузетно лоша.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/dan-kada-se-nije-placao-porez>

Дан када се (није) плаћао порез

Штрајк запослених у Пореској управи Србије није успео, по речима надлежних овог органа. Истовремено, председник штрајкачког одбора Милан Думић каже да се 70 одсто запослених одазвало позиву на овај вид протеста.

– Руководство ПУ је покушало на све начине да опструира штрајк који је редовно пријављен и ни по чему не излази из оквира предвиђених законом – каже Думић. – Против свих који су цепали плакате и на било који начин вршили притисак на раднике који штрајкују поднећемо пријаве правосудним органима. Адвокати већ раде на томе.

Думић каже да је у Војводини најдраматичније било у Руми и Старој Пазови. У овој другој филијали је чак могло доћи и до сукоба обезбеђења председника синдикалне организације који је организовао штрајк.

Од осталих филијала, јуче су штрајковали у Чачку, Прокупљу, Зајечару, Јагодини... У Новом Саду су обе филијале радиле. Штрајк овог државног органа по закону подразумева да се процес рада сведе на 30 одсто од уобичајеног, тако да врата филијала и пословних јединица Пореске управе Србије нису остала затворена ни тамо где се штрајковало ни тамо где тога није било.

У свим местима је примећено да је обвезника који су плаћали порез или тражили листе и податке о обавезама било знатно мање. Да ли је разлог било изузетно хладно време или су због најаве овог протеста одлучили да сачекају да виде како ће се то одвијати, остаје да се нагађа.

Као и код сваког штрајка, тако и овде свака страна има своје аргументе. Јединствена организација синдиката запослених у Пореској управи тражи поштовање правилника о зарадама, хитну измену буџета и нову систематизацију радних места. Сума новца за запослене је ове године умањена 1,1 милијарду динара.

– Хоће да нас униште као што су то урадили са СДК-ом – каже Думић. – Сума новца намењена за наше плате за 2012. мања је 25 одсто, а остали трошкови су скресани чак 70 процената. Већ нам се дешава да од 14 аутомобила, колико поједине филијале имају, бензина има само за три. Остали остају паркирани. Колегама се дешавало да их буквално „скидају“, с аутобуса јер трошкови превоза нису уплаћени.

Директор Пореске управе Србије Драгутин Радосављевић изјавио је јуче да најављени штрајк дела запослених у тој установи није успео и да се ради нормално и без застоја. По његовим речима, од 7.000 запослених не ради тек десетак, односно уже руководство Јединствене организације синдиката запослених у Пореској управи.

– Позивам пореске обвезнике да несметано дођу и заврше своје послове – каже он.

Д. Вујошевић

Посао привилегија

Директор Пореске управе Драгутин Радосављевић каже да је у свако доба распложен за разговор с представницима синдиката. Он је напоменуо да сви запослени имају редовне плате и да су им примања изнад републичког просека. Он је нагласи да је „у времену у којем живимо“ посао – привилегија.

Просек зарада у ПУ Србије је 46.420 динара или 3.900 више од републичког просека. Они са средњим школом месечно примају 29.886, с вишом 36.370 и с високом 57.983 динара. Директор ПУ Радосављевић гарантује да нико неће остати без посла, а што је загарантовано планом пословања ПУ за 2012.

<http://pressonline.rs/sr/vesti/beograd/story/201566/Radnici+potpisali+kolektivni+ugovor.html>

ПКБ корпорација: Кичма развоја прехранбене индустрије у престоници Србије

Радници потписали колективни уговор

Лоши односи између радника и менаџмента у ПКБ корпорацији јуче су званично превазиђени потписивањем колективног уговора.

Договор [кућу](#) гради Потписивање уговора

Овај документ пружиће сигурност радницима, али и допринети томе да ПКБ буде кичма развоја Београда у области пољопривреде.

Уговор су потписали директор ПКБ корпорације Рајко Мандић и председници два репрезентативна синдиката, Милисав Ђорђевић и Никола Лазић. Мандић је рекао да је после вишемесечних преговора потписан уговор који значи сигурност и за једну и за другу страну. Помоћник градоначелника Живорад Анђелковић истакао је да је најбитније то што су овим уговором запослени заштитили своја радна места.

- Алтернатива је била да [данас](#) имамо још једну неуспелу приватизацију, још један штрајк у Београду и још 2.000 људи на улици. Овим уговором запослени и менаџмент уредили су своје односе како би корпорацију учинили бољом, што ће допринети томе да ПКБ буде кичма развоја пољопривреде - рекао је Живорад Анђелковић.

Мирослав Чучковић, члан Градског већа, рекао је да је овим колективним уговором превазиђено све што је било лоше између радника и менаџмента - штрајкови, неповезан радни стаж, заостале плате. Град је довео деполитизован менаџмент, опремљен струком и знањем и потпуно усмерен само на успостављање људског односа са радницима, што је уз финансијску [помоћ](#) у виду исплате социјалних давања довело до постизања договора на опште задовољство.

Ана Станковић

НОВИ МАГАЗИН

<http://www.novimagazin.rs/vesti/glasovi-sindikalaca-presudni-na-izborima>

Гласови синдикалаца пресудни на изборима?

Синдикат на изборима не може да освоји пола милиона гласова, али се може десети да гласови синдикалца буде пресудни у борби за власт.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић каже да синдикат носи 500.000 гласова, а поједини аналитичари верују да синдикалци "вреде" 300.000 гласова.

И ако је у оба случаја реч о нереалној процени и претеривању, ипак је једно извесно -. може се десети да гласови синдиката буду одлучујући у борби великих партија за власт, као што су ДС и напредњаци.

Предизборна ситуација тренутно је таква да је сваки глас, било које групације, изузетно важан, па и ако је у питању свега један одсто бирача, сматрају саговорници Данаса, истраживачи јавног мњења Срећко Михајловић и Ђорђе Вуковић.

Срећко Михајловић, сарадник Центра за развој синдикализма, указује за [Данас](#) да свака организована група може да допринесе освајању гласова великих странака на изборима, "и то од ловачких удружења до грађанских иницијатива, па тако и синдикати". Како наводи, радничким организацијама у [Србији](#) преостало је мало средстава и стратегија да се адекватно

боре за остваривање својих права, “тако да им је улазак у политику једна од последњих шанси, уколико превазиђу међусобне сукобе”.

Саговорник Данаса сматра да је странкама лакше да се договарају с представницима синдиката, него са самим радницима. “Мислим да би, реално, синдикалци могли да добију око 10 посланичких места. У ту причу да би великим партијама могли да донесу и до пола милиона гласова је тешко поверовати, јер не верујем да би чланови синдиката ишли за ставом својих руководиоца”, оцењује Михајловић.

Према његовим речима, и око 20.000 гласова је прилично много, а поготово све изнад тога. „Имамо такву предизборну ситуацију да ће и мало гласова значити много, па су управо због тога коалиције значајне и повећавају шансу за успех”, објашњава Срећко Михајловић.

Ђорђе Вуковић из ЦеСИД-а истиче за Данас да синдикалци могу да донесу гласове великим партијама, попут ДС и СНС, јер може да се деси да управо тај један одсто, односно неколико десетина хиљада бирача, одлучи о коначном изборном резултату. Како наводи, за сваку странку би било веома важно да у предизборној кампањи јавности може да каже да је [највећи](#) синдикат у Србији уз њу.

„Синдикат је највећа групација с политичком тежином. У јавности се појавила [информација](#) да они могу да освоје и 300.000 гласова. Наравно да ће синдикалци говорити у јавности да могу да привуку стотине хиљада бирача, иако то није могуће. Ипак, њихов допринос великој странци није безначајан и њихови гласови могу да буду одлучујући“, наглашава Вуковић.

Представници Синдиката до сада су разговарали с демократама Бориса Тадића, напредњацима Томислава Николића и Социјалдемократском партијом Србије Расима Љајића, а ускоро би требало да се састану и с другим странкама. Како је најављено, крајем фебруара ће у јавност изаћи с којом партијом ће бити у предизборној коалицији.

ДОЈЧЕ ВЕЛЕ

<http://www.dw-world.de/dw/article/0,,15711521,00.html>

Синдикат и странка (не) могу заједно?

Савез самосталних синдиката Србије (СССС) најавио политички договор о заједничком наступу на изборима са Српском напредном странком (СНС). Може ли се бити страначко- политички активан и штитити права радника?

Савез самосталних синдиката Србије наводи да је близу договора са СНС, али истовремено најављују да преговоре воде и са осталим политичким странкама у Србији око заједничког наступа на изборима. Напредњаци и представници синдиката наглашавају да имају скоро идентичне програмске платформе, а лидери напредњака тврде како „могу да испуне све услове СССС“. Савез самосталних синдиката Србије је, према њиховим подацима, највећа синдикална централа у Србији са преко 500.000 чланова.

Необичан потез

Мотив политичких странака да се боре за наклоност синдиката су потенцијални гласови које могу добити од њиховог чланства, каже за ДВ политички аналитичар Дејан Вук Станковић. С друге стране, синдикати желе неку врсту удела у политичкој моћи. У сваком случају је реч о необичном и неконвенционалном потезу, сматра Станковић, јер је тешко проценити колико се може бити активан у политици и водити бригу о радничким правима:

„Дакле, сумњам да они имају неки трајнију амбицију да постану политичка партија. Они мислим да преузимају ризик политичког деловања тако што желе да уђу у Владу, тако што желе просто да уђу у конкретну политичку борбу, и тако што просто желе да постану део политичког естаблишмента“.

Сумњив стварни утицај синдиката

Билдунтерсцхрифт: Лидер СНС Томислав Николић Питање шта синдикати могу донети у мираз политичким странкама је пресудно у текућим предизборним комбинацијама. Синдикати наравно донекле претерује када описују своју снагу, истиче за ДВ политички аналитичар Милан Николић. Кључно је што синдикати скоро уопште нису зашли у приватни сектор, и што се не труде да организује незапослене, каже Николић, што све по његовим речима оставља доста нејасноћа око тога колико они заиста могу помоћи некој политичкој опцији:

„Осипа им се број запослених, осипа им се број чланова, међу запосленима има јако много разочараних, којима је доста тих синдикалаца који седе по канцеларијама и возе се Мерцедесима. И све заједно, ту смо где смо, и они сада покушавају да бар у политичкој сфери нешто успедају. То је наравно легитимно да покушавају да натерају разне партије да им макар обећају нешто како би им дали подршку на изборима, али ту онда опет улазимо у домен нејасног. Значи, колико они стварно гласача могу да понуде, колико ће они заиста успети да наговоре своје чланове да гласају за одређене политичке опције, остаје да се види“.

Ко ће профитирати?

Синдикати у Србији јесу слаби, каже Дејан Вук Станковић, али то не значи да ће стога у земљи престати потреба за синдикалном активношћу. Такође, покушај уласка у политику може имати и неки практични учинак што се тиче права радника, сматра Станковић:

„Дакле, уколико се тачно зна шта ће они тражити, за каква законска решења ће се залагати, какву ће праксу настојати да уведу. А уколико се ствар опет сведе на то да нека врхушка синдиката добије неке синекуре у државној управи, и да се синдикални лидери чешће појављују на телевизији као политички лидери, дакле, ако се све сведе на узимање колача власти и подизање личног рејтинга онда ће све то отићи у ветар. И вероватно ће они синдикати који нису прихватили те политичке авантуре профитирати, а радништво ће у Србији и даље бити на ниском нивоу заштите својих права“.

Постоји могућност да политички ангажман појединих синдиката донекле поправи степен заштите радничких права, истиче Николић. У Србији и даље влада јак неолиберални концепт, а доста тих идеја у свом програму имају и напредњаци, тако да је могуће да се нешто у том смислу поправи, али је сада врло тешко рећи колико и у којој мери, оцењује Николић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:364783-Vojni-dug-placaju-radnici>

Војни дуг плаћају радници

Б. СТЈЕЉА

Пензиони фонд свакодневно мора да уплати десет милиона динара на име старих одштета. По сваком оштећеном војнику исплаћује се износ од 269.000 динара, а таквих је по 40 дневно

ПРИПАЈАЊЕ војних пензионера цивилним донело је Републичком фонду ПИО непланиране расходе од чак десет милиона динара дневно! Оволики износи се исплаћују свим бившим војницима који су годинама пресавијали табаке и тужили државу због неправилног обрачуна пензија у периоду од 2004. до 2007. Зато данас, са сваким новим решењем у корист оштећених војника, Фонд ПИО исплаћује и разлику у пензији, камату и судске трошкове.

- Од почетка ове године са рачуна ПИО исплаћивало се просечно дневно 40,5 решења, односно 10,9 милиона динара - објашњава Иван Мимић, финансијски директор ПИО. - Просечно, по једном кориснику, то износи 269.000 динара, а збирно, само у јануару ове године, укупно је исплаћено 174,4 милиона динара по основу 648 решења.

У Фонду ПИО подсећају да је овај дуг настао још у периоду између 2004. и 2007. када је, због мањка пара у републичкој каси, држава исплаћивала тање чекове на адресе скоро 50.000 бивших чиновца. У међувремену је 35.000 војних пензионера потражило правду код судија, а 19.000 је добило одштету. Још 16.000 чека на пресуде које се исписују готово свакодневно. Остали чекају да Скупштина усвоји Закон о јавном дугу и тако рефундира разлику.

СВИ СУ НА ГУБИТКУ Да су овим поравнавањем државе и "чинова" сви на губитку упозоравала су све време удружења војних пензионера. - Војни пензионери су много изгубили јер су предуго чекали свој новац, а држава зато што, осим дуга на пресуђене износе, плаћа и 36 одсто више новца на камате и 22 одсто на судске трошкове - рачунају у Удружењу. - Да је проблем решен раније, држава би, само на овом поравнању, уштедела милијарде динара.

- Држава ће у наредним данима преузети дуг војног фонда према пензионерима и обавезу да га корисницима исплати - објашњавају у Фонду. - Дуговања ће се исплаћивати у три рате, све до 2015. Сваке године биће враћана по трећина дуга, а Влада ће утврдити датуме када ће новац стићи на рачуне.

О закону којим ће се претварати доспеле, а неизмирене обавезе војним пензионерима, међутим, неће се расправљати ни на наредној седници парламента, иако би овим документом требало да се прекину сви судски процеси пензионера против државе. А закон је и услов да се покрију непредвиђени расходи Фонда ПИО.

Да је решење које је изабрала Влада РС, ипак, најнеповољније, сматрају и у Удружењу војних пензионера. Свој закључак образлажу тезом да се сав новац за принудну наплату исплаћивао (пре Нове године) из касе војног фонда СОВО, а данас из Фонда ПИО, и то од пара које су намењене за здравствену заштиту, стамбено обезбеђење и побољшање материјалног положаја пензионера.

Ипак, у ПИО кажу да ће сав губитак бити надокнађен.

- По доношењу Закона о јавном дугу, којим би се обуставили сви судски поступци, Фонд ће бити у могућности да да прецизан податак о свим исплатама у овој години на основу принудних забрана, и за тај износ, кроз ребаланс финансијског плана, уравнотежиће укупне расходе - каже Иван Мимић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:364786-Drzava-raspisala-19-konkursa-za-posao>

Држава расписала 19 конкурса за посао

Д. М. С.

По ресорима и Владиным органима почели да се распоређују нови кадрови на мандат од пет година. Раније изабрани директори, помоћници, начелници округа морају да полагају државни испит

САМО од средине јануара држава је расписала 19 конкурса и нуди 39 радних места. А траже се и директори владиних канцеларија, њихови помоћници, па и начелници управних округа. Изабрани ће без панике моћи да сачекају следећу гарнитуру власти, јер добијају мандат од пет година. У Влади кажу да се не шири листа запослених и да се не крши одлука о максималном броју људи који могу да примају плату из државне касе. Јер се већ именована или постављена лица позивају да мандат "потврде" на конкурс.

Они који су именовани мораће да полагају државни испит и да одговарају пред мешовитом комисијом - објашњава Миливоје Михајловић, директор владине Канцеларије за сарадњу с медијима.

Министар за државну управу Милан Марковић износи за "Новости" податак да је у овом тренутку половина државне управе изабрана на основу конкурса, али указује и да је у појединим ресорима било отпора да се кадрови подвргну тестирању пре него добију службу. Иако је њен долазак на место директора Канцеларије за сарадњу са цивилним друштвом озваничен на седници Владе, у трку за петогодишњи мандат ових дана мораће и Ивана Ђирковић:

МАЛО ЖАЛБИ ЗА разлику од периода када је држава "преко ноћи" решила да скрати платни списак, сада нема много жалби око запошљавања. Од директора Жалбене комисија Веселина Лекића чули смо да се појави само по једна жалба на, отприлике, двадесетак организованих конкурса.

- Управо прикупљам потребне папире, јер је понедељак последњи дан за пријаву. Пролазим редовну процедуру и не знам хоћу ли имати противкандидата.

Расписан је и конкурс за начелнике Пећког, Севернобанатског, Призренског, Зајечарског, Борског, Поморавског и Западнобачког управног округа.

- У децембру 2008. сам постављен, а сада важи друга процедура. Чека ме тестирање, а потом се о мандату пита и ресорни министар и Влада - каже Душан Иванић, начелник Зајечарског округа.

"Резервација" за наредних пет година може се добити и у Канцеларији за европске интеграције, која тражи помоћника директора. Иста функција нуди се и у Републичком геодетском савезу, док се "нижи" положаји могу добити по министарствима просвете, финансија... Чак и владина Служба за управљање кадровима, која организује пријем на државна радна места, тражи појачање.

Породиљама враћају дупле уплате

Б. С.

Средства уплаћена за социјално осигурање породиља - приватних предузетница, биће враћена преко Пореске управе, одлучила је Влада Србије на последњој седници

ВЛАДА Србије у четвртак је усвојила закључак да ће породиљама, приватним предузетницама, које су до сада биле дупло опорезиване, бити враћена средства уплаћена за социјално осигурање. Новац ће се враћати преко Пореске управе, а на захтев обвезника. Саветник у Министарству рада и социјалне политике Љубомир Пејаковић, објаснио је, за "Новости", да ће све жене, приватне предузетнице, које су користиле породиљско одсуство и по том основу биле дупло опорезиване, бити ослобођење плаћања пореза за обавезе доспеле од 1. јануара 2010. до 7. јануара ове године, када је ступио на снагу нови Закон о доприносима. У документу Владе, између осталог, пише да ће свим предузетницама које имају доспеле обавезе, а нису их измирили од јула 2011. до 7. јануара ове године, држава преузети те обавезе. Иначе, закључком из јуна прошле године Пореска управа сторнирала је потраживања за 899 породиља, а држава је преузела на себе да исплати око 65 милиона динара.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:364796-Poreznici-cekaju-milionere>

Порезници чекају милионере

С. БУЛАТОВИЋ о

Годишњи порез на доходак плаћају они који су лане примили више од 1.898.388 динара. Рок за пријаву истиче 15. марта. Олакшице на име издржаваних лица

У Пореској управи чекају пријаве

ДОБРОСТОЈЕЋИ грађани Србије требало би ових дана да поднесу годишње пореске пријаве на доходак. Рок истиче 15. марта, а ко закасни „зарадиће“ од 5.000 до 50.000 динара казне. Ако је неко у дилеми да ли припада не тако великом кругу милионера, према управо утврђеном лимиту, како сазнају „Новости“, у Србији је званично богат свако ко је прошле године зарадио више од 1.898.388 динара.

Толико заправо износи трострука просечна бруто годишња плата исплаћена у Србији током 2011. године. И док је просечни грађанин прошле године месечно зарађивао 52.733 динара бруто плате, званично богат је сваког месеца рачунао на макар динар више од 158.199 динара бруто зараде.

НЕМА ОЧЕКИВАНИХ СВОЈОМ зарадом у 2010. години око 22.000 грађана се сврстало у милионере. Лимит је тада износио 1.705.200 динара, а као и годинама уназад, обвезници по овом порезу нису били они од којих би се то најпре очекивало. Према подацима Пореске

управе, убедљиво највећу зараду у 2010. години остварио је професор економије из Новог Сада. Збир његових примања достигао је чак 167 милиона динара. Пратили су га предузетник са Врачара - 139 милиона, и житељ Савског венца, непознатог занимања, који је зарадио 82 милиона динара.

- На износ од троструке до шестоструке просечне годишње зараде, а то је за прошлу годину 3.796.776 динара, плаћа се порез по стопи од десет одсто - објашњава, за „Новости“, Миодраг Ђидић, државни секретар у Министарству финансија. - На износ већи од шестоструке просечне годишње зараде пореска стопа је 15 одсто. Али за износ до 3,79 милиона динара се плаћа нижа стопа, а изнад тог износа се обрачунава порез по већој стопи.

Ни богаташи, међутим, не морају да плаћају порез на читав износ зараде. Од њега је изузет лични одбитак за пореског обвезника, а он за 2011. годину износи 253.118 динара. И на име издржаваних чланова породице обвезник има право на умањење пореске основице - за сваког члана по 94.919 динара. Укупна износ ових одбитака, међутим, не може да буде већи од половине дохотка који се опорезује.

- Казна од 5.000 до 50.000 динара важи за све обвезнике који пријаву не поднесу у прописаном року, ако је не доставе надлежној пореској управи или у пријави не наведу тачне податке од којих зависи висина пореза - додаје Ђидић. - Новчана казна од двоструког до десетоструког износа пореског дуга, а најмање 5.000 динара, следи обвезнику који избегне плаћање пореза.

<http://www.blic.rs/Vesti/Beograd/305060/Potpisan-kolektivni-ugovor-u-korporaciji-PKB>

Потписан колективни уговор у корпорацији ПКБ

Б. К.

У пољопривредном комбинату (ПКБ) данас су представници два репрезентативна синдиката потписали колективни уговор о раду са директором корпорације Рајком Мандићем. Сви присутни констатовали су да ће овај уговор бити у корист свих запослених али и послодавца и изразили задовољство, што је такав акт коначно потписан након 10 година.

Колективни уговор о раду потписали су Председници Самосталног синдиката и Синдиката “Независност” у ПКБ-у, Милисав Ђорђевић и Никола Лазић са директором корпорације.

Уговор је темељ за добру будућност - рекао је директор Мандић.

На изради колективног уговора представници запослених и менаџмент радили су око годину и по дана.

- Пре свега мислимо на добробит фирме и радника, али морам да напоменем да нисмо у потпуности задовољни уговором - рекао је представник Самосталног синдиката Милисав Ђорђевић.

Никола Лазић представник синдиката "Независност" каже да синдикалци нису задовољни висином плата, али закон је испоштован и сарадња са колегама и менаџментом је била коректна.

- Најтеже је било дефинисати расподелу зарада. То је ишло теже јер је фонд корпорације мали - рекао је Никола Лазић.

Потписивању су присуствовали помоћник градоначелника Београда Живорад Андјелковић, члан градског већа Мирослав Чучковић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/305010/Direktor-Strajk-poreznika-nije-uspeo--Sindikati-Radi-samo-trecina-saltera>

Пореска управа

Директор: Штрајк порезника није успео; Синдикат: Ради само трећина шалтера

Бета

Директор Пореске управе Србије Драгутин Радосављевић изјавио је данас да није успео најављени генерални штрајк запослених у тој служби и да је у штрајку само синдикално руководство.

"Све филијале и експозитуре Пореске управе раде нормално, а у штрајку је само шачица људи из синдикалног руководства", рекао је Радосављевић агенцији Бета.

Јединствени синдикат радника у Пореској управи данас је организовао генерални штрајк јер је пословодство одбило захтеве запослених у тој служби.

Председник тог синдиката Милан Думић је Бети рекао да је штрајк одржан у 70 одсто пореских филијала у којима је радила трећина шалтера.

"Штрајк ће до испуњења наших захтева бити организован свакодневно, од 7.30 до 15.30 у свим филијалама, уз поштовање минимума рада", најавио је Думић.

Он је најавио подношење кривичне пријаве против пословодства због, како је рекао, цепања плаката синдиката о позиву запосленима у Пореској управи да учествују у генералном штрајку.

"Данас није било гужви у пореским филијалама јер су грађани обавештени о штрајку. Ако не постигнемо договор са пословодством неизбежно ће бити гужве јер порески обвезници морају да плаћају своје обавезе", рекао је Думић.

Синдикат запослених у Пореској управи тражи поштовање Правилника о зарадама, хитну измену буџета Пореске управе, нову систематизацију радних места и исплата божићних награда запосленима.

Према рачуници тог синдиката плате запослених у Пореској управи у 2012. години биће мање за 25 одсто, а један део радника ће добити отказ.

Радосављевић је и данас негирао да ће било ко од запослених у Пореској управи, која запошљава око 7.000 људи, добити отказ и да ће им плате бити смањене.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Manje-nezaposlenih-u-Sremu.sr.html>

Мање незапослених у Срему

У Граду у којем 8.000 људи тражи посао, свако ново радно место је велики добитак

Сремска Митровица – У јануару ове године у три погона у Сремској Митровици запослено је више од 120 радника, а већ је сасвим сигурно да ће до јесени у нове хале ући још око 500 нових радника. И у бившој кланици „Митрос”, у којој се завршава стечај, већ са првим данима пролећа, по продаји, на посао би се могло вратити 520 месара. Уз њих биће посла за бар још 3.000 сточара – товљача свиња, јунади и пилића. У том случају не би се поносили тиме што телад из Мачве извозимо за тов у Израел, већ би се то радило у Срему и Мачви, а јунад стизала у „Митросову” кланицу – каже за „Политику” градоначелник Сремске Митровице Бранислав Недимовић.

Што се индустрије у Сремској Митровици тиче ових дана отворен је погон италијанске фирме „Принтер енд тек” за рециклажу кертрица са 20 запослених. За који дан у погону приједорског „Стил тека” у селу Јарак почеће обрада и конфекционирање лимова, за почетак са 20 радника. Словеначки конзорцијум, који већ има плац у Лаћарку, обећава да ће ове године урадити терминал за претакање моторних уља и запослити 20 радника.

„Еуроцајт” из Сремске Митровице, који се бави конфекционирањем каблова за аутомобилске грејаче – за седишта, ретровизоре и подизаче стакла, за немачке произвођаче аутомобила, већ је, на основу уговора морао да повећа производњу и да уз постојећих 240, запосли још 20 радника, а како захтеви купаца расту, овде ће до првог полугодишта почети да ради још 30 до 40 нових радника.

– Захтеви произвођача немачких возила расту. До сада смо производили 300.000 комплета каблова седмично за грејаче, а тражи се да повећамо производњу на више од 350.000. То значи да ћемо повећати производњу за 20 одсто, а за толико и запошљавање. Двадесет радника смо

примили, а примићемо још четрдесетак и то врло брзо – каже нам Милорад Пурешевић, директор „Еуроцајта”.

Група „Ламес”, кооперант „Србија Фијата”, почела је производњу подизача за аутомобилска стакла у изнајмљеној хали у Сремској Митровици и у овом тренутку има 40 запослених, а врло брзо ће број запослених порасти на 80 радника.

– „Ламес група” је добила бесплатно плац од града за градњу властитог производног погона, где ће посао добити 240 радника. Првог марта „Ламес група” ће почети градњу хале и завршити до јесени, када у нови погон улази 240 радника – каже Недимовић.

– После годину дана одлагања немачка компанија „МЦ Баухеми” из Есена, произвођач грађевинских лепкова и других компоненти почеће такође овог пролећа нову фабрику у индустријској зони „Језеро” и за почетак запослити 40 радника. Ту је и „Копитарна” из Севница, која ће градити погон за производњу нанула са 120 радника. И њима ће градска управа дати грађевинско земљиште без накнаде, јер постоји одлука Скупштине града да се инвеститорима, који запошљавају више од 100 радника, земљиште даје без накнаде.

Ливница челика „Сирмијум стил”, која већ годину дана запошљава 200 радника, има обезбеђено грађевинско земљиште за ваљаоницу челика и фабрику ексера, са још 200 радника, али ова италијанска инвестиција сигурно неће бити реализована до 2013. године – напомиње Недимовић.

Шта ће се десити са обећањем „Индустрикума”, да ће на локацији бивше Фабрике целулозе и папира „Матроз”, која је исечена и продата у старо гвожђе, градити рециклажни центар алуминијума, за сада се не зна. Будући инвеститор тврди да се од те инвестиције са 250 запослених – не одустаје, међутим, плац је још у корову.

– У овим тешким временима и ово како иде је добро. Крајем прошле године је прорадила фабрика термоизолационог материјала, гриндфилд инвестиција са 50 запослених. У постојећим погонима није било већег отпуштања, мада, после затварања великих фабрика имамо још увек више од 8.000 радника који траже посао. Ових дана имаћемо посету од педесет привредника из Словеније и ја верујем да ће доћи до нових инвестиционих аранжмана. Међутим, то не значи да ће одмах стићи и фабрике. Од уговарања до отварања новог погона прође увек најмање две године, а људи су нестрпљиви, траже да раде и ја то разумем – прича градоначелник Недимовић.

– На списку имам десетак заинтересованих нових инвеститора, међутим, како криза поново стеже и инвеститори се полако хладе. Ипак, надам се да неће сви одустати од својих намера, јер им нудимо добре услове и брзо администрирање – рече на крају Недимовић.

Јеленко Слатинац

Најновија поскупљења разлог за забринутост

Поново нови ценовници у супермаркетима. – Захваљујући Уредби о маржама, цене основних намирница мирују

Слаткиши, кафа, алкохолна пића, козметика и кућна хемија појединих произвођача добили су претходних дана нове, више цене, а према информацијама из водећих трговинских ланаца, у току фебруара потрошаче очекује и поскупљење џемова, ајвара, меда и прерађевина од меса.

Захваљујући Уредби Владе Србије о ограничавању трговачких маржи, мирују цене основних животних намирница – шећера, уља, млека, брашна, меса... Очекује се да тако и остане бар до половине ове године до када уредба важи.

За који дан, средином месеца биће увећане и цене пиринча, и то од пет до 10 одсто, као и тестенина, од пет до 20 процената. Трговци кажу да су им добављачи као главне разлоге за најновије повећање цена навели поскупљење сировина, а не мирују ни ценовници дечјих пелена.

Што се пива и алкохолних пића тиче, они, према речима продаваца, поскупљују због раста акциза за ове артикле и то од седам одсто.

– Акцизе на ракију увећане су са 97,68 на 104,52 динара, а на пиво по литру са 18,47 на 19,76 динара. Тако, литар пива у пластичној флаши уместо 110,90 динара, сада кошта 117,90. Нове цене су већ на рафовима – објашњава један од престоничких трговаца.

Горан Паповић, председник Националне организације потрошача Србије, каже да су најновија поскупљења разлог за забринутост.

– Она нису заснована на стварним трошковима пословања, већ на томе што многи искористе сваку прилику како би ценовнике погурали нависше. Јер, и даље све мирује, курс евра је мање-више стабилан и цене пољопривредних производа су стабилизоване. Зашто онда у малопродаји цене расту? Говорио сам и раније и сада понављам да је то последица произвођачких и увозничких монопола. Стандард грађана у Србији ионако је низак, плате мирују, а при томе и даље велики број радника остаје без посла – оцењује Паповић, додајући да би произвођачи и трговци требало да се замисле ко ће моћи да купи оно што они нуде уколико се са поскупљењима настави.

– Маркети ће пожелети купаца – закључује Паповић.

То потврђују и најновије информације о пословању трговаца. Према подацима Републичког завода за статистику, промет робе у трговини на мало у Србији је у децембру 2011. године био 16,5 одсто мањи него у децембру 2010, а у периоду од јануара до децембра 2011. године био је умањен 16,7 одсто у поређењу са истим периодом у 2010.

И док стручњаци и економисти објашњавају да Србија није изоловано острво и да цене расту свуда на светском тржишту, из потрошачких организација поручују да није исто када прехранбени производи покупе просечном Србину, који само за храну издваја готово половину породичног буџета, или житељу неке од држава западне Европе, који у току целог месеца пуни фрижидер са свега десет или петнаест одсто плате.

– И тај податак да за пуко преживљавање издвајамо пола плате није у потпуности тачан јер он важи само за оне који имају просечну плату. А како многи Србији раде за једва нешто више од 20.000 динара, они све што зараде потроше само за храну – истиче Паповић.

У таласу поскупљења, неки произвођачи су саопштили и да ће снизити цене. Тако ће поједини производи „Пионира” и „Свислајона” појефтинити до 20 одсто, а компанија „Филип Морис” је објавила да је снизила цене неких цигарета, и то од пет до десет динара.

Време распродаја

У многим европским градовима фебруар је месец великог обарања цена одеће и обуће. Тим се воде и трговци у Београду. Излози су препуни нападних реклама о снижењима, тоталним распродајама, немогућим „падавинама” цена... Све то је привлачно за купце, али кад су новчаници истањени – не вреди много. Рекламе су све веће, а правих куповина је све мање. Понекад се муштерије запитају кад виде нове оборене цене колико су оне реалне јер и даље су прилично недоступне. Мада, има радњи у којима и може поштено да се пробере. Зато, ко мари за дубоки минус, чим време дозволи – у поход на радње. **Ј. С.**

С. Деспотовић